

[Taanquist]

res forslag blev fremsat, men vi mødte energisk modstand fra regeringens side. Vi kan altså støtte forslaget, som det ligger her.

Jeg er noget i tvivl om, hvorvidt det nye stk. 4 i § 1 rækker, men det kan vi vel få opklaret under udvalgsarbejdet.

Der er en skønhedsfejl i lovforslaget. Det er, at de nuværende ramte, de, der faktisk har rejst sagen og måske også har bevirket, at der nu kommer en ændring, ikke falder ind under loven. Det kan vi selvfølgelig ikke umiddelbart acceptere. Vi vil under udvalgsbehandlingen gøre, hvad vi kan for at få de nuværende ramte med ind under loven. Jeg har forstået, at der under alle omstændigheder vil blive fremsat ændringsforslag herom, og det vil vi i så fald selvfølgelig støtte.

Jeg vil godt sige, at jeg synes, det er en mærkelig bagvendt form for lovgivning. Der er en række mennesker, der godt kan blive ramt af nogle forhold på arbejdspladsen, f.eks. fostre, men som ikke hører under arbejdsskadeloven. Nu ændrer vi det så. Når det er videnskabeligt påvist, at der kan være en sammenhæng mellem forhold på arbejdspladsen og visse lidelser, fosteret kan pådrage sig, ændrer vi loven på det lille område. Og det er dog forkert. Det er dog bagvendt. Det burde dog være sådan, at der under alle omstændigheder er et ansvar.

Arbejdsgiveren har i forvejen ansvaret for, at arbejdsmiljøet er i orden. Så bør han også have det erstatningsmæssige ansvar for alle følger. Derfor burde det være sådan, at alt og alle er omfattet og erstatningsberettigede efter loven, så snart der videnskabeligt kan påvises en sammenhæng mellem forhold på arbejdspladsen og de lidelser, nogle måtte pådrage sig.

Jeg vil gerne gøre det, jeg siger – det er måske lidt kryptisk – helt klart ved et eksempel: Hvis i dag f.eks. en hustru til en asbestarbejder pådrager sig asbestose, vil hun ikke være berettiget til erstatning efter loven, selv om det dog er helt klart, at det er en lidelse, hun har pådraget sig gennem sin mands arbejde på f.eks. den tidligere asbestfabrik i Ålborg.

Det er temmelig ulogisk, og det vil vi selvfølgelig arbejde en hel del med under udvalgsarbejdet. Der bør være erstatningspligt for alle lidelser, der kan føres tilbage til arbejdspladsen, uanset hvem de rammer.

Lizzie Lichtenberg (KF):

Da Folketinget den 2. december 1986 behandlede lovforslag nr. L 113 om forhøjelse af visse arbejdsskadeforsikringserstatningsydelser, kom spørgsmålet om fosterskader ind i debatten.

Vi har her lovforslag nr. L 170 om erstatning for fosterskader, således at man udvider den personkreds, der kan være skadelidte. Et levende født barn, der inden fødslen har pådraget sig en sygdom som følge af moderens arbejde under graviditeten, er forsikret mod følgerne af sygdommen efter denne lov.

Samtidig vil man parallelisere det, således at hvis sygdommen er optaget i erhvervsydgomsfortegnelsen, bliver det et spørgsmål om at rejse sag om følger under graviditeten på almindelig vis, som man gør det med skader inden for arbejdsskadeforsikringen.

Vi vil gerne give tilslutning til dette lovforslag, og vi håber på et hurtigt arbejde i udvalget.

Tommy Dinesen (SF):

Jeg vil starte med at sige tak til ministeren for en hurtig udvalgsbehandling af de forslag, der før har været til behandling, som omhandler dette emne.

Når jeg har sagt det, vil jeg også godt sige, at det er med nogen forbavelse, vi har kunnet konstatere, at forslaget som sådant først kommer til at gælde reelt år 2003 eller 2004. Det var i hvert fald ikke meningen, da vi i sin tid fremsatte vort lovforslag.

Jeg synes også, man tager noget hensyn til forsikringsselskaberne i det her forslag, mere end man måske gør til dem, der er berørt af en arbejdsskade på fosteret på baggrund af arbejdsmiljøet.

Jeg er meget enig i det, der er blevet sagt af hr. Taanquist, og skal derfor ikke sige det samme en gang til. Vi vil gerne i udvalget være med til at se på, om der kan skabes flertal for, at man får dem med ind, som allerede er berørt af de her skader.

Mejdahl (V):

Også her er jeg substitut for hr. Henrik Toft.

Dette lovforslag omfatter kun ganske få personer, nemlig dem, som det kan påvises inden fødslen har pådraget sig en sygdom som følge af moderens arbejde under graviditeten. Disse